

INVESTMENT GUARANTIES

**Agreement Between the
UNITED STATES OF AMERICA
and IRAN**

**Supplementing the agreement of
September 17 and 21, 1957**

**Effected by Exchange of Notes
Signed at Tehran March 12, 1970**

IRAN

Investment Guaranties

Agreement supplementing the agreement of September 17 and 21, 1957.

Effected by exchange of notes

Signed at Tehran March 12, 1970;

Entered into force March 12, 1970.

---

*The American Ambassador to the Iranian Minister for
Foreign Affairs*

No. 175

TEHRAN, March 12, 1970

EXCELLENCY:

I have the honor to refer to the Agreement effected by exchange of notes of Sept. 12 and 21, 1957 ^[1] relating to the guaranty of private investments in Iran by United States investors, and to conversations which have recently taken place between the representatives of our two governments for the purpose of providing reciprocal investment guaranties for private investors in either of our two countries by either of our two governments.

In this respect, I have the honor to confirm the following understanding reached as a result of these conversations:

1) The Government of the United States of America agrees that with respect to the investments of Iranian nationals made within the territorial jurisdiction of the United States of America, equivalent conditions, terms and provisions as are applicable in the 1957 Agreement and this exchange of notes with respect to investments from the United States made in Iran, will apply. Upon the request of the Government of Iran, our two Governments shall exchange notes as to the implementation of this paragraph.

2) As to private investments in Iran by United States investors, it is reiterated that, in the interest of facilitating and increasing the par-

---

¹ Should read "Sept. 17 and 21, 1957". TIAS 3913; 8 UST 1599.

ticipation of private enterprise in furthering the economic development of Iran, the Government of the United States of America is prepared to issue investment guaranties providing such coverage as may be authorized by the applicable United States legislation for appropriate investments in activities approved by your Government provided that your Government agrees that the undertakings between our respective Governments contained in the 1957 Agreement will be applicable to all such guaranties.

3) It is understood that the provisions of the 1957 Agreement as well as those of paragraph 2) above will apply solely to United States private investors' projects or activities in Iran approved by the Government of Iran for the purpose of being guaranteed by the Government of the United States of America.

Upon receipt of a note from Your Excellency indicating that the foregoing is acceptable to the Imperial Government of Iran, the Government of the United States of America will consider that this note and your reply thereto constitute an Agreement supplementing the 1957 Agreement between our two Governments on this subject; the Agreement to enter into force on the date of your note in reply.

Accept, Excellency, the renewed assurances of my highest consideration.

DOUGLAS MACARTHUR II

His Excellency
ARDESHIR ZAHEDI,
*Minister for Foreign Affairs,
Tehran.*

وزارت امور خارجه

اداره ستوری
شماره ۶۷۵۲/۱۸۸
تاریخ ۱۳۴۸/۱۲/۱۵
پرست

جناب آقای سفیر

افتخار دارم وصول نامه شماره ۱۷۵ مورخ ۱۲ مارس ۱۹۷۰ جنابعالی

بشرح زیر را :

" جناب آقای وزیر

افتخار دارم به موافقت نامه ای که از طریق مبادله یادداشت‌های مورخ ۱۷ و ۲۱ سپتامبر ۱۹۵۷ در مورد تضمین سرمایه گذاری خصوصی آمریکائیان در ایران منعقد گردیده و به مذاکراتی که اخیراً بین نمایندگان دولتین مابین منظور ضمانت متقابل سرمایه گذاری خصوصی در هر یک از دو کشور بتوسط هر یک از دو دولت صورت گرفته است - عطف نموده و توافق ذیل را که در نتیجه این مذاکرات حاصل شده است تأیید کند :

- ۱- دولت ممالک متحده آمریکا موافقت دارد تضمین سرمایه گذاری اتباع ایران در قلمرو ممالک متحده آمریکا توسط دولت ایران - بر اساس مواد و شرایط و مقرراتی که بموجب موافقت نامه سال ۱۹۵۷ راجع به سرمایه گذاری اتباع آمریکا در ایران مورد اجرا است و همچنین مقررات مبادله نامه های حاضر - بعمل آید . بموجب تقاضای دولت ایران دولتین متبوع مادر ساره اجرای این بند تبادل یادداشت خواهند نمود .
- ۲- درباره سرمایه گذاری خصوصی آمریکائیان در ایران - اشعار میگردد که بمنظور تسهیل و افزایش مشارکت سرمایه گذاری خصوصی در امر توسعه اقتصادی ایران دولت ممالک متحده آمریکا آماده است بر اساس مواردی که در قوانین جاری آمریکا پیش بینی شده است ضمانت نامه هائی برای

%

سرمایه گذاری های مناسب در فعالیتهایی که مورد تصویب دولت ایران باشد صادر نماید - مشروط بر آنکه دولت متبوع شما موافقت داشته باشد که تعهدات مندرج در موافقت نامه سال ۱۹۵۷ در مورد کلیه این ضمانت ها قابل اجرا تلقی گردد .

۳- طرفین تفاهم دارند که مواد موافقت نامه ۱۹۵۷ و نیز مقررات بند ۲ یاد داشت حاضر - فقط در مورد طرحها یا فعالیتهای سرمایه گذاران خصوصی آمریکایی در ایران که تضمین آن از طرف دولت آمریکا مورد تصویب دولت ایران واقع شده باشد - قابل اجرا خواهد بود .

پس از دریافت یاد داشت آنجناب مبنی بر موافقت دولت شاهنشاهی ایران با مراتب فوق - دولت معالک متحده آمریکا این یاد داشت و یاد داشت جوابیه جنابعالی را بعنوان مکمل موافقت نامه ۱۹۵۷ بین دولتین در این موضوع تلقی خواهد نمود و این موافقت نامه از تاریخ یاد داشت جوابیه جنابعالی قابل اجرا خواهد بود .

باتجدید تعارفات و احترامات

سفیر معالک متحده آمریکا "

اعلام و یا مفاد آن موافقت نماید .

وزیر امور خارجه - ارد شیر آهدی

جناب آقای دوگلاس مک آرتوردوم
سفیر معالک متحده آمریکا - تهران

Translation

Office: Legal Division

No: 6752/18

Date: 12/21/1348 [March 12, 1970]

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS

HONORABLE MR. AMBASSADOR:

I have the honor to acknowledge receipt of Your Excellency's letter No. 175 dated March 12, 1970, which is quoted below:

[For the English language text, see p. 1.]

Noted and contents approved.

ARDESHIR ZAHEDI
Minister of Foreign Affairs

The Honorable DOUGLAS MACARTHUR II,
*The Ambassador of the
United States of America,
Tehran.*

GUARANTY OF PRIVATE INVESTMENTS

Agreement Between the
UNITED STATES OF AMERICA
and IRAN

Effected by Exchange of Notes
Signed at Tehran September 17 and 21,
1957

IRAN

Guaranty of Private Investments

*Agreement effected by exchange of notes
Signed at Tehran September 17 and 21, 1957:
Entered into force September 24, 1957.*

*The American Ambassador to the Iranian Minister for Foreign
Affairs*

THE FOREIGN SERVICE
OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

No. 1235

TEHRAN, *September 17, 1957.*

EXCELLENCY:

I have the honor to refer to conversations which have recently taken place between the representatives of the two Governments relating to guaranties authorized by Section 413 (b) (4) of the Mutual Security Act of 1954 and to confirm the following understandings reached as a result of these conversations:

68 Stat. 847.
22 U.S.C. § 1933 (b)
(4).

1. The Governments of Iran and the United States of America shall, upon the request of either party, consult on related projects proposed by nationals of the United States of America with regard to which guaranties have been made or are being considered under Section 413 (b) (4) of the Mutual Security Act of 1954.

2. The Government of the United States of America agrees not to guarantee any project unless it is approved by the Government of Iran.

3. With respect to such guaranties which may be extended to projects which are approved by the Government of Iran in accordance with the purport of the aforesaid Section 413 (b) (4), the Government of Iran agrees:

a. That if the Government of the United States of America makes payment in United States dollars to any person under any such guaranty, the Government of Iran shall recognize the transfer to the United States of America of any right, title or interest of such person in assets, currency, credits, or other property on account of which such payment was made, and also the

subrogation of the United States of America to any claim or cause of action and/or right of such person arising from this transfer.

b. That such rial amounts as may be acquired by the American Government by virtue of such guaranties shall be accorded treatment not less favorable than that accorded private funds obtained through transactions by American nationals which are comparable to transactions covered by such guaranties, and that such rial amounts shall be made freely available to the Government of the United States of America for administrative expenditures.

c. That any claim against the Government of Iran to which the Government of the United States of America may be subrogated as a result of any payment under such guaranty shall be the subject of direct negotiation between the two Governments. If within a reasonable period of time the two Governments are unable to settle the dispute by mutual agreement, the matter shall be referred for final and binding determination to a sole arbitrator to be selected by mutual agreement. If the two Governments are unable, within three months, to reach an agreement on the selection of arbitrator, the arbitrator shall be such person as may be designated by the President of the International Court of Justice at the request of either Government.

Upon receipt of a note from Your Excellency indicating that the foregoing provisions are acceptable to the Government of Iran, the Government of the United States of America shall consider this note and Your Excellency's reply thereto as constituting an agreement between the two Governments on this subject.

This Agreement shall be put into effect [1] as of the date of the receipt of Your Excellency's note in reply.

Accept, Excellency, the renewed assurances of my highest consideration.

SELDEN CHAPIN

His Excellency

ALI QOLI ARDALAN,

*Minister for Foreign Affairs,
Tehran.*

---

¹Sept. 24, 1957.

The Iranian Minister for Foreign Affairs to the American
Ambassador

وزارت امور خارجه

شماره ۲۸۳۶۴/۲۳۷۰
تاریخ ۳۰ شهریورماه ۱۳۳۶

جناب آقای سفیر کبیر

محترماً بدینوسیله وصل نامه مورخه ۱۷ سپتامبر ۱۹۵۲ شماره ۱۲۳۵ جنابعالی را که هینا در زیر نقل میشود اعلام میدارم:

جناب آقای وزیر امور خارجه - افتخار دارم باعطف بذاکراتی که اخيراً بین نمایندگان دو دولت درباره تضمیناتی که بموجب بخش ۴۱۳ (ب) (۴) قانون امنیت مشترک ۱۹۵۴ اجازه داد شده صورت گرفته است موافقتهایی را که ذیلاً در نتیجه این مذاکرات حاصل شد ماست تأیید نمایم.

۱- دولت ایران و کشورهای متحده آمریکا بنا بر تقاضای هر یک از طرفین در باب طرح مربوط که توسط اتباع کشورهای متحده آمریکا پیشنهاد میشود و در مورد آن تضمینات مند رج در بخش ۴۱۳ (ب) (۴) قانون امنیت مشترک ۱۹۵۴ بعمل آمده و یا تحت مطالعه میباشد بایکدیگر مشورت خواهند کرد.

۲- دولت کشورهای متحده آمریکا موافقت مینماید که درباره هیچ طرحی تضمین ننماید مگر آنکه مورد تصویب دولت ایران قرار گرفته باشد.

۳- درباره چنین تضمیناتی که نسبت به ارجحیاتی بعمل میآید که سابق مفاد بخش (۴۱۳) (ب) (۴) فوق الذکر مورد تصویب دولت ایران قرار میگردد دولت ایران موافقت میکند.

الف - اگر دولت کشورهای متحده آمریکا تحت چنین تضمین وجوهی بد لار امریکائی بکسی پرداخت نماید دولت ایران انتقال هرگونه حق یا مالکیت یا منافع چنین شخصی را نسبت بدارائی • پول رایج اعتبارات و یا سایر مابطلک او که بحساب آن چنین پرداختی صورت گرفته بآمریکا و همچنین قائم مقامی کشورهای متحده آمریکا را نسبت به هرگونه ادعای سبب دعی و یا حقی که ناشی از این انتقال میشود مینماید.

ب - نسبت بوجوه ریالی که بموجب چنین تضمیناتی دولت امریکا تحصیل نموده رفتاری خواهد شد که مناسبت تراز رفتاری نباشد که نسبت بوجوه خصوصی حاصله از معاملات اتباع امریکائی بعمل میآید که آن معاملات یا معاملاتی که مشمول چنین تضمیناتی میباشد قابل مقایسه باشد و چنین وجوه ریالی آزادانه در اختیار دولت کشورهای متحده آمریکا بجهت مخارج اداری گذارده خواهد شد.

ج - در مورد هر ادعای بر علیه دولت ایران که در نتیجه پرداخت ناشی از چنین تضمیناتی ممکن است دولت کشورهای امریکا قائم مقام بشود از طریق مذاکرات مستقیم فیما بین دو دولت اقدام خواهد شد اگر آن مدت مناسبی دولتمین نتوانند مورد اختلافی را با موافقت بایکدیگر

نیصه دهند موضع جهت اخذ تصمیم قهای والزام آور به داور واحدی که سابق موافقت طرفین انتخاب خواهد شد احاله خواهد گردید .

اگر دولتین در ظرف سه ماه نتوانند در انتخاب داور توافق حاصل کنند داور کسی خواهد بود که بتقاضای یکی از دولتین ممکن است از طرف رئیس دیوان دادگستری بین المللی تعیین شود .

بمجرد وصول یادداشتی از جنابعالی حاکی از قبیل مطالب فوق الذکر از طرف دولت ایران دولت کشورهای متحدہ امریکا این یادداشت و جواب جنابعالی را بمنزله موافقتنامه در این موضوع بین دولتین تلقی میکند .

این موافقتنامه از تاریخ وصول یادداشت جوابیه جنابعالی بموقع اجرا گذارده میشود .
از طرف دولت شاهنشاهی برابری قانون مریه . بطلب سرمایه های خصوصی کشورهای متحدہ امریکای شمالی مصوبہ ۲۷ تیرماه ۱۳۳۶ مطالب مندرجہ در این نامه را که بمنزله موافقتنامه ای در این موضوع بین دولتین میباشد قبول مینماید .

موقع رامفتنم شمرده محترمانه فائده را تجدید مینماید .

بجای وزیر امور خارجه

مشیر

جناب آقای سلدن چی چین
سفیر کبیر کشورهای متحدہ امریکا

Translation

MINISTRY FOR FOREIGN AFFAIRS

No. 2370/28364

30 SHAHRIVAR 1336 [1]

MR. AMBASSADOR:

I have the honor to acknowledge the receipt of Your Excellency's note No. 1235 dated September 17, 1957, which is exactly quoted hereinbelow:

[For the English language text of the note, see *ante*, p. 1.]

On behalf of the Imperial Government, in conformity with the Law Relating To Investment of Private American Capital voted July 18, 1957 (Tirmah 27, 1336), I accept the contents of this note which constitute an agreement on this subject between the two Governments.

I avail myself of this opportunity to renew the assurances of my highest consideration.

For the Foreign Minister:

MOSHFEQ-KASEMI

His Excellency

SELDEN CHAPIN

*Ambassador of the United States
of America.*

---

¹Sept. 21, 1957.